

„Élő templomépítő és díszítő művészetünk arra vall, hogy a változó világban, megváltozott körülmények között is elevenen él a krisztusi tanításra alapozó vallásos világ-
nézet.”

Prokop Péter

Szabó Ferenc: Ő s z i á m u l a t . Versek és műfordítások. Róma 1982. Ugo Detti. 230 o.

P. Szabó könyvében költői élményeit és műfordításait osztja meg velünk. Érzí, hogy élete eddig gyümölcsöző volt. Hálával és ámulattal ad számvetést arról, amit élete nyara hozott és értelt. Átéljük vele csodálkozását születésén, nevelésén. Adózik édesanyja emlékének, gyászolja korai halálát. Látjuk zalai szülőföldje tájait. Atéleti velünk nyári emlékeinek hangulatát. Mosolygunk kisfiús szerelmén. Őszintén feltárja előttünk a Végtelen utáni vágyódását, élete márciusának üzenetét éppúgy, mint kísértéseit. Rilke kilencedik eléjiája nyomán vázolja fel környezetének realitását: a szülőházat, a bűrűt, a kiskutat, az aratási korsót, a tiltott almáskertet, a betlehemeseket — életének a múltban kapaszkodó-táplálkozó hajszálygőkeireit. „Ha igazán szerettél, éned más lesz s mégis megmarad: a tékozlásban leled meg magad.” Salzburgi képeslapja mintha Georg Trakl idézné fel a „hószárnyú Béke” és az eltűnt ifjúság merengésével. Sikerül neki a jelenbe varázsolni a zabegényi nyár, Olympia, Kap Sounion, Qumrán és a Gologota hangulatát. Kemény lelkiismeretvizsgálatot tart önmagával és reményeivel a „Holdfogyatkozás”-ban. Hálásan gondol barátaira. Beismeri, hogy költészete játék marad. A képzelő őriasokkal és a reményrablókkaal nem akar modernkedni. Élete közepén el kell köszönnie „a nyári lángolástól és készülődni a télre.” Istenélménnyé lesz meglátása, hogy az élők szíve és a holtak szeme virrasztó csillagszemként örökdió feletle. „Mennyi életen és halálon kell az új földnek megépülnie, hogy a bennünk dühöngő fenevadak méltók legyenek az új égre!” Isten örökre Titok marad előtt, mint Pascal előtt, más rendből való Tűz, Megnevezhetetlen, Léte, de telitűz Jelenlét, akinek buzgó szívvel zengi zsolnártát a mélységekből. — Műfordításai franciából, olaszból és németből pontosan adják az eredeti szöveg élménytartalmát, és érzékeltetik a különféle költői formák szépségeit, mint például Verlaine „Átsüt a hold” c. verse, egyik legsikerültebb fordítása, vagy Gottfried Keller „Téli éj”-e. Baudelaire, Péguy, Claudel és Teilhard mellett Pierre Emmanuel ragadja meg lelki témáival, mély látásával. „Szememet a forrásban fűrésztöttem / Láttalak Téged. / Mit láttam? Áttetszőség / A meztelen mélyet” (Te vagy). Válogatásában vissza-visszatérnek az ősi témák és a vallásos élmények. Kívánjuk, hogy életének második szakasza ugyanilyen termékeny és gyümölcsöző legyen; égesse az a tűz, amely Pierre Emmanuel-ban is lobog: „Hogy a világ oly távol van Tőled / Torkom szorongatja. / Nélküled se szó, / se gondolat. / Mire képesek a rendszerek / E törmelékek felettem? / Csak arra, hogy összeomljanak. / Azért küzdöm, / Hogy az eltiport, elnyomott embert / Kihozzam alóluk a napvilágra / Fénylő eged alá.”

Németh József

Schmid Margarete: M a k ö z ö s e n h i n n i . Hittan-szeminárium. Opus Mystici Corporis Verlag, Bécs 1982, 192 o.

A hitük elmélyítését szorgalmazó felnőttek száma, hála Istennek, nem csökken. A pluralista társadalom mintha még növelné. Ennek az igénynek akart eleget tenni a bécsi egyházmegye. 1950-ben nyitották meg a „Teológiai Levelező Tagozatot”, 1975-ben pedig a „Bécsi Hittan-Szemináriumot”. Segítségét kívántak nyújtani azoknak akik hitük korszerű megértésére törekednek, de — időhiány vagy egyéb akadályok miatt — nem tudják a nagy kurzust elvégezni. A hittanszeminárium előkészítésére és követésére készült a jelen kiadvány. Azóta sikerrel próbálták ki a bécsi egyházmegye számos városi és falusiasabb jellegű plébániáján. A Bozen-Brixen-i (Dél-Tirol) egyházmegyében pedig a kurzus első részét, „blokkját” alkalmazták.